

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 1073/2009

2014/EES/36/49

frá 21. október 2009

um sameiginlegar reglur um aðgang að mörkuðum fyrir flutninga með hópþjónu milli landa og um breytingu á reglugerð (EB) nr. 561/2006

(endurútgæfin) (*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFI,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 71. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Nokkrar efnislegar breytingar verða gerðar á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 684/92 frá 16. mars 1992 um setningu sameiginlegra reglna um farþegaflutninga milli landa með hópþjónu ⁽³⁾ og á reglugerð ráðsins (EB) nr. 12/98 frá 11. desember 1997 um skilyrði fyrir því að flutningafyrirtæki geti stundað farþegaflutninga á vegum innanlands í aðildarríki sem þau hafa ekki aðsetur í ⁽⁴⁾. Fyrir skýrleika sakir og til einföldunar skal endurútgæfa þessar reglugerðir og fella þær saman í eina reglugerð.

2) Setning sameiginlegrar stefnu í flutningamállum felur m.a. í sér að settar eru sameiginlegar reglur sem gilda um farþegaflutninga á vegum milli landa, auk þess sem sett eru skilyrði fyrir því að flutningafyrirtæki geti stundað flutninga á vegum í aðildarríki sem það hefur ekki aðsetur í.

3) Til að tryggja samræmdan ramma fyrir farþegaflutninga með hópþjónu milli landa innan Bandalagsins skal þessi reglugerð gilda um alla flutninga milli landa á yfirráðasvæði Bandalagsins. Flutningar frá aðildarríkjum til þriðju landa falla enn að stórum hluta undir tvíhliða samninga á milli aðildarríkjanna og þessara þriðju landa. Því skal þessi reglugerð ekki gilda um þann hluta ferðarinnar innan yfirráðasvæðis aðildarríkisins þar sem farþegar eru sóttir eða þeim skilað svo framarlega sem ekki hafi verið gengið frá nauðsynlegum samningum milli Bandalagsins og hlutaðeigandi þriðju landa. Hún skal þó gilda um yfirráðasvæði aðildarríkis sem farið er í gegnum.

4) Frelsi til að veita þjónustu er grundvallarregla sameiginlegrar stefunnar í flutningamállum og felur í sér kröfu um að flutningafyrirtækjum frá öllum aðildarríkjum sé tryggður aðgangur að alþjóðlegum flutningamörkuðum án mismununar á grundvelli ríkisfangs eða staðfestustaðar.

5) Flutningur farþega milli landa með hópþjónu skal háður því að fyrir liggja Bandalagsleyfi. Flutningafyrirtækjum skulu hafa staðfest, rétt endurrit af Bandalagsleyfi um borð í öllum ökutækjum sínum í því skyni að auðvelda skilvirkt eftirlit af hálfu eftirlitsyfirlvalda, einkum utan aðildarríkisins þar sem flutningafyrirtækið hefur staðfestu. Ákvarða skal skilyrðin sem gilda um útgáfu og afturköllun Bandalagsleyfa ásamt gildistíma þeirra og setja skal ítarlegar reglur um notkun þeirra. Einnig er nauðsynlegt að mæla fyrir um ítarlegar forskriftir að því er varðar útlit og önnur einkenni Bandalagsleyfis og staðfestu endurrita.

6) Framkvæma skal vegaeftirlit án beinnar eða óbeinnar mismununar af ástæðum er varða ríkisfang flutningsaðila á vegum eða landið þar sem flutningsaðili á vegum hefur staðfestu eða skráningarland ökutækisins.

7) Gera skal ráð fyrir sveigjanlegu fyrirkomulagi með fyrirvara um tiltekin skilyrði fyrir sérstökum áætlunarferðum og tilteknum óreglubundnum flutningum í því skyni að uppfylla kröfur markaðarins.

8) Jafnframt því sem leyfisveitingarfyrirkomulaginu er viðhaldið fyrir reglubundna flutninga skal breyta tilteknum reglum, einkum að því er varðar málsmeðferð við leyfisveitingu.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 300, 14.11.2009, bls. 88. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegrar EES-nefndarinnar nr. 88/2014 frá 16. maí 2014 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, biður birtingar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 10, 15.1.2008, bls. 44.

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 5. júní 2008 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB), sameiginleg afstaða ráðsins frá 9. janúar 2009 (Stjtið. ESB C 62 E, 17.3.2009, bls. 25), afstaða Evrópuþingsins frá 23. apríl 2009 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB) og ákvörðun ráðsins frá 24. september 2009.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 74, 20.3.1992, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 4, 8.1.1998, bls. 4.

- 9) Leyfi fyrir reglubundnum flutningum skal héðan í frá veitt í kjölfar málsmeðferðar við leyfisveitingu nema til staðar séu skýrt tilgreindar ástæður til synjunar sem rekja má til umsækjanda. Ástæður synjunar, sem varða viðkomandi markað, skulu annaðhvort vera þær að þjónustan, sem sótt er um, myndi hafa alvarleg áhrif á lífvænleika sambærilegrar þjónustu, sem starfrækt er samkvæmt einum eða fleiri samningum um opinbera þjónustu á viðkomandi leiðum, eða að meginmarkmið þjónustunnar væri ekki að flytja farþega á milli stöðva í mismunandi aðildarríkjum.
- 10) Rétt er að heimila flutningafyrirtækjum, sem hafa ekki aðsetur í aðildarríkinu, að stunda farþegaflutninga á vegum innanlands, að teknu tilliti til séreinkenna hverrar tegundar þjónustu. Starfræksla slíkra gestaflutninga skal falla undir löggjöf Bandalagsins, t.d. reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 561/2006 frá 15. mars 2006 um samhæfingu tiltekinna ákvæða félagsmálalöggjafarinnar er varða flutninga á vegum ⁽¹⁾ og gildandi landslög á tilteknum svæðum innan gístiaðildarríkisins.
- 11) Ákvæði tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 96/71/EB frá 16. desember 1996 um störf útsendra starfsmanna í tengslum við veitingu þjónustu ⁽²⁾ gilda um flutningafyrirtæki sem starfrækja gestaflutninga.
- 12) Þegar um er að ræða reglubundna flutninga er rétt að heimila einungis flutningafyrirtækjum, sem hafa ekki aðsetur í aðildarríkinu, að starfrækja reglubundna flutninga ef þeir eru hluti reglubundinna millilandaflutninga, að undanskildum flutningum í borgum og úthverfum, sbr. þó tiltekin skilyrði og einkum þá löggjöf sem gildir í gístiaðildarríkinu.
- 13) Aðildarríkin skulu veita hvert öðru gagnkvæma aðstoð með það í huga að koma þessari reglugerð í framkvæmd á tilhlýðilegan hátt.
- 14) Einfalda skal formsatriði á sviði stjórnsýslu, eftir því sem kostur er, án þess að afnema eftirlit og viðurlög sem tryggja rétta beitingu og skilvirka framkvæmd reglugerðarinnar. Í þessu skyni skal herða gildandi reglur um afturköllun Bandalagsleyfa og gera þær skýrari. Breyta skal gildandi reglum svo unnt sé að beita skilvirkum viðurlögum við brotum sem framin eru í öðru aðildarríki en því þar sem fyrirtækið hefur staðfestu. Viðurlög skulu vera án mismununar og í réttu hlutfalli við alvarleika brotanna. Unnt skal vera að leggja fram kæru vegna viðurlaga sem hefur verið beitt.
- 15) Aðildarríkin skulu færa öll alvarleg brot, sem leitt hafa til beitingar viðurlaga og rekja má til flutningafyrirtækja, í rafræna landsskrá yfir fyrirtæki sem stunda flutninga á vegum.
- 16) Til að auðvelda og styrkja upplýsingaskipti á milli landsyfirvalda skulu aðildarríkin skiptast á viðeigandi upplýsingum með milligöngu tengiliða í aðildarríkjunum sem er komið á fót samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1071/2009 frá 21. október 2009 um sameiginlegar reglur varðandi skilyrði sem uppfylla þarf til þess að mega starfa sem flutningsaðili á vegum ⁽³⁾.
- 17) Nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari reglugerð skulu samþykktar í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽⁴⁾.
- 18) Framkvæmdastjórnin skal einkum hafa heimild til að ákvarða snið tiltekinna skjala sem nota á við beitingu þessarar reglugerðar og að laga I. og II. viðauka við þessa reglugerð að tækniframförum. Þar eð þessar ráðstafanir eru almenns eðlis og þeim er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar reglugerðar, með því að bæta við hana nýjum veigalitlum atriðum, skulu þær samþykktar í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem kveðið er á um í 5. gr. a í ákvörðun 1999/468/EB.
- 19) Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að hrinda þessari reglugerð í framkvæmd, einkum að því er varðar viðurlög sem skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og letjandi.
- 20) Í því skyni að hvetja til ferðaþjónustu og notkunar umhverfisvænna flutningatækja skal breyta reglugerð (EB) nr. 561/2006 til að leyfa öikumönnum í stökum óreglubundnum flutningum með farþega milli landa að fresta vikulegum hvíldartíma sínum í allt að 12 sólarhringa samfelld ef þeir taka þátt í farþegaflutningum sem fela vanalega ekki í sér samfelldan og langan akstur tíma. Slíka frestun skal aðeins heimila við mjög ströng skilyrði sem verja umferðaröryggi og taka tillit til vinnuskilyrða öikumanna, m.a. skyldunnar til að taka vikulegan hvíldartíma rétt fyrir og tafarlaust eftir þjónustuna. Framkvæmdastjórnin skal hafa náði eftirlit með notkun þessarar undanþágu. Ef aðstæðurnar, sem réttlæta notkun þessarar undanþágu, breytast verulega og undanþágan leiðir til þess að það dregur úr umferðaröryggi skal framkvæmdastjórnin grípa til viðeigandi ráðstafana.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 102, 11.4.2006, bls. 1.⁽²⁾ Stjtið. EB L 18, 21.1.1997, bls. 1.⁽³⁾ Stjtið. ESB L, 300, 14.11.2009, bls. 51.⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

21) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiði þessarar reglugerðar, sem er að tryggja samræmt regluverk fyrir farþegaflutninga milli landa með hópbifreiðum alls staðar í Bandalaginu, og því verður betur náð á vettvangi Bandalagsins, vegna þess hve aðgerðirnar eru umfangsmiklar og hafa viðtæk áhrif, er Bandalaginu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við dreifræðisregluna, eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessu markmiði.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Gildissvið

1. Þessi reglugerð gildir um fólksflutninga milli landa með hópbifreiðum á yfirráðasvæði Bandalagsins sem stundaðir eru gegn gjaldi eða fyrir eigin reikning af hálfu flutningafyrirtækis með staðfestu í aðildarríki, í samræmi við þarlend lög, með ökutækjum skráðum í því aðildarríki sem eru, að því er varðar smíði og búnað, til þess gerð að flytja fleiri en níu farþega, að ökumanni meðtöldum, og um akstur slíkra ökutækja án farþega í tengslum við slíka flutninga.

Það hefur ekki áhrif á beitingu þessarar reglugerðar þótt hlé sé gert á flutningnum og hluti leiðarinnar sé farinn með annars konar flutningatæki eða skipt sé um ökutæki.

2. Ef um er að ræða flutninga frá aðildarríki til þriðja lands eða öfugt gildir þessi reglugerð á þeim hluta leiðarinnar sem farinn er um yfirráðasvæði tiltekna aðildarríkis. Hún skal ekki gilda um þann hluta leiðarinnar innan yfirráðasvæðis aðildarríkisins þar sem farþegar eru sóttir eða þeim skilað svo framarlega sem ekki hafi verið gengið frá nauðsynlegum samningum milli Bandalagsins og hlutaðeigandi þriðja lands.

3. Þar til gengið hefur frá samningunum, sem um getur í 2. mgr., skal þessi reglugerð ekki hafa áhrif á ákvæði tvíhliða samninga milli aðildarríkja og þriðju landa um flutninga milli aðildarríkjanna og þriðju landa eða öfugt.

4. Þessi reglugerð skal gilda um farþegaflutninga á vegum innanlands gegn gjaldi sem starfræktir eru tímabundið af hálfu flutningsaðila sem hefur ekki aðsetur í aðildarríkinu eins og kveðið er á um í V. kafla.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „flutningar milli landa“:
 - a) ferð með ökutæki þar sem brottfararstaður og komustaður eru hvor í sínu aðildarríkinu, hvort sem farið er í gegnum eitt eða fleiri aðildarríki eða þriðju lönd,
 - b) ferð með ökutæki þar sem brottfararstaður og komustaður eru í sama aðildarríki en farþegar eru sóttir eða þeim skilað í öðru aðildarríki eða í þriðja landi,
 - c) ferð með ökutæki frá aðildarríki til þriðja lands og öfugt, hvort sem farið er í gegnum eitt eða fleiri aðildarríki eða þriðju lönd eða
 - d) ferð með ökutæki milli þriðju landa þar sem farið er í gegnum yfirráðasvæði eins eða fleiri aðildarríkja,
2. „reglubundnir flutningar“: flutningar á farþegum milli tiltekinna staða með tilteknu millibili á ákveðnum leiðum þar sem farþegar eru sóttir og þeim skilað á fyrirfram ákveðnum viðkomustöðum,
3. „sérstakar áætlunarferðir“: reglubundnir flutningar, hver svo sem skipuleggur þá, þar sem séð er fyrir flutningi á tilteknum hópum farþega, en aðrir farþegar eru útilokaðir,
4. „óreglubundnir flutningar“: flutningar sem falla ekki undir skilgreiningu á reglubundnum flutningum, þ.m.t. sérstakar áætlunarferðir, og sem einkennast öðru fremur af því að fluttir eru hópar sem eru settir saman að frumkvæði viðskiptavinar eða flutningafyrirtækisins sjálfs,
5. „flutningar fyrir eigin reikning“: flutningastarfsemi á vegum einstaklings eða lögaðila, sem ekki er starfrækt í ábata- eða hagnaðarskyni, svo fremi:
 - að flutningarnir séu aukastarfsemi fyrir einstaklinginn eða lögaðilann og
 - ökutækin, sem notuð eru, séu í eigu viðkomandi einstaklings eða lögaðila eða hafi verið keypt með afborgunum eða tekin á leigu með langtímaleigusamningi og starfsmaður viðkomandi einstaklings eða lögaðila, eða viðkomandi einstaklingur sjálfur eða starfsfólk í vinnu hjá eða til reiðu fyrir fyrirtækið, samkvæmt samningsskuldbindingu, aki þeim,

6. „gístiaðildarríki“: aðildarríki þar sem flutningafyrirtækið starfar sem er annað aðildarríki en það þar sem flutningafyrirtækið hefur staðfestu,
7. „gestaflutningar“:
- farþegaflutningar á vegum innanlands gegn gjaldi sem flutningafyrirtækið starfrækir tímabundið í gístiaðildarríki, eða
 - farþegar eru sóttir og þeim skilað innan sama aðildarríkis, í tengslum við reglubundnar ferðir milli landa, í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar, svo fremi að það sé ekki meginmarkmið þjónustunnar,
8. „alvarlegt brot á löggjöf Bandalagsins um flutninga á vegum“: brot sem kann að leiða til þess að góður orðstír tapist í samræmi við 1. og 2. mgr. 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 1701/2009 og/eða tímabundinnar eða varanlegrar afturköllunar á Bandalagsleyfi.

3. gr.

Frelsi til að veita þjónustu

1. Öllum flutningafyrirtækjum sem stunda flutninga gegn gjaldi, eins og um getur í 1. gr., skal heimilt í samræmi við þessa reglugerð að starfrækja reglubundna flutninga, þ.m.t. sérstakar áætlunarferðir, og óreglubundna flutninga með hópþifreiðum án mismununar á grundvelli ríkisfangs eða staðfestustaðar ef þau:
- a) hafa leyfi í staðfestuaðildarríkinu til að stunda reglubundna flutninga, þ.m.t. sérstakar áætlunarferðir, eða óreglubundna flutninga með hópþifreiðum, í samræmi við skilyrði um aðgang að markaði sem mælt er fyrir um í landslögum,
- b) uppfylla þau skilyrði sem mælt er fyrir um í samræmi við reglur Bandalagsins um aðgang að starfsgrein aðila sem stunda farþegaflutninga á vegum innanlands og á milli landa og
- c) standast lagaákvæði að því er varðar staðla sem gilda um öikumenn og ökutæki sem einkum er mælt fyrir um í tilskipun ráðsins 92/6/EBE frá 10. febrúar 1992 um uppsetningu og notkun búnaðar sem takmarkar hraða í tilteknum flokkum vélknúinna ökutækja innan Bandalagsins ⁽¹⁾, tilskipun ráðsins 96/53/EB frá 25. júlí 1996 um að ákveða leyfileg hámarksból vegna umferðar innan aðildarríkja og milli landa og leyfilega hámarksþyngd vegna umferðar milli landa fyrir tiltekin ökutæki sem eru í notkun í Bandalaginu ⁽²⁾ og tilskipun 2003/59/EB frá 15. júlí 2003 um grunnþjálfun og reglubundna þjálfun öikumanna tiltekinna ökutækja til vörueða farþegaflutninga ⁽³⁾.

2. Öllum flutningafyrirtækjum sem stunda flutninga fyrir eigin reikning, eins og um getur í 1. gr., er heimilt að stunda flutningaþjónustu skv. 5. mgr. 5. gr. án mismununar á grundvelli ríkisfangs eða staðfestustaðar ef þau:

- a) hafa leyfi í því aðildarríki þar sem þau hafa staðfestu til að stunda flutninga með hópþifreiðum í samræmi við skilyrði um aðgang að markaðinum sem mælt er fyrir um í landslögum og
- b) uppfylla lagaákvæði að því er varðar staðla sem gilda um öikumenn og ökutæki sem einkum er mælt fyrir um í tilskipunum 92/6/EBE, 96/53/EB og 2003/59/EB.

II. KAFLI

Bandalagsleyfi og aðgangur að markaðinum

4. gr.

Bandalagsleyfi

1. Flutningur farþega milli landa með hópþifreiðum skal háður því að hafa Bandalagsleyfi sem gefið er út af lögbæru yfirvaldi í aðildarríkinu þar sem flutningsaðilinn hefur staðfestu.
2. Lögbær yfirvöld staðfestuaðildarríkisins skulu afhenda leyfishafa frumrit Bandalagsleyfis, sem flutningafyrirtækið skal hafa í vörslu sinni, og jafnmörg staðfest, rétt endurrit og ökutækin, sem eru notuð til farþegaflutninga á milli landa, eru mörg og leyfishafi hefur til umráða, hvort sem hann er fullgildur eigandi eða ræður yfir þeim með öðrum hætti, einkum með kaupsamningi, leigusamningi eða kaupleigusamningi.

Bandalagsleyfi og staðfest, rétt endurrit skulu vera í samræmi við fyrirmyndina sem er sett fram í II. viðauka. Í þeim skulu koma fram minnst tveir af þeim öryggisþáttum sem taldir eru upp í I. viðauka.

Framkvæmdastjórnin skal laga I. og II. viðauka að tækniframförum. Samþykkinga skal þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalítlum þáttum þessarar reglugerðar, í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun, sem um getur í 2. mgr. 26. gr.

Bandalagsleyfið og staðfestu, réttu endurritin skulu bera innsigli yfirvaldsins, sem gaf þau út, ásamt undirskrift og raðnúmeri. Skrá skal raðnúmer Bandalagsleyfisins og staðfesta, réttra endurrita í rafræna landsskrá yfir flutningafyrirtæki á vegum sem kveðið er á um í 16. gr. reglugerðar (EB) nr. 1071/2009 sem hluta af þeim gögnum sem varða flutningafyrirtækið.

3. Bandalagsleyfi er gefið út á nafn viðkomandi flutningafyrirtækis og er ekki framseljanlegt. Staðfest, rétt endurrit Bandalagsleyfis skal geymt í öllum ökutækjum flutningafyrirtækisins og ber að framvísa því ef viðurkenndur eftirlitsmaður krefst þess.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 57, 2.3.1992, bls. 27.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 235, 17.9.1996, bls. 59.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 226, 10.9.2003, bls. 4.

4. Bandalagsleyfi skal gefið út til tíu ára í senn og skal vera endurnýjanlegt.

Bandalagsleyfi og staðfest, rétt endurrit þeirra, sem gefin eru út fyrir þann dag sem beiting þessarar reglugerðar hefst, skulu halda gildi sínu þar til gildistími þeirra rennur út.

5. Þegar umsókn um Bandalagsleyfi er lögð fram, eða þegar Bandalagsleyfi er endurnýjað, í samræmi við 4. mgr. þessarar greinar, skulu lögbær yfirvöld staðfestuaðildarríkisins sannreyna hvort flutningafyrirtækið uppfylli eða haldi áfram að uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 3. gr.

6. Séu skilyrðin, sem um getur í 1. mgr. 3. gr., ekki uppfyllt skulu lögbær yfirvöld staðfestuaðildarríkisins neita að gefa út eða endurnýja Bandalagsleyfi eða afturkalla það með rökstuddri ákvörðun.

7. Aðildarríkin skulu tryggja rétt umsækjanda eða handhafa Bandalagsleyfis til að áfrýja ákvörðun lögbærra yfirvalda staðfestuaðildarríkisins um að synja honum um slíkt leyfi eða afturkalla það.

8. Aðildarríkin geta ákveðið að Bandalagsleyfi skuli einnig gilda um flutningaþjónustu innanlands.

5. gr.

Aðgangur að markaðinum

1. Öllum er heimilt að notfæra sér reglubundna flutninga, eftir því sem við á, jafnvel þótt hægt sé að krefjast þess að bóka þurfi far.

Slík þjónusta skal háð samþykki í samræmi við ákvæði III. kafla.

Reglubundnir flutningar frá aðildarríki til þriðja lands og öfugt skulu háðir leyfi í samræmi við tvíhliða samkomulag aðildarríkisins og, ef við á, aðildarríkisins sem farið er í gegnum, svo fremi að nauðsynlegum samningum á milli Bandalagsins og viðkomandi þriðja lands hafi ekki verið lokið.

Flutningar teljast áfram til reglubundinna flutninga þótt breytingar séu gerðar á rekstrarskilyrðum þeirra.

Skipulagning samhliða eða tímabundinna flutninga, þjónusta við sömu farþegahópa og í reglubundnum flutningum, sem fyrir eru, það að þjónusta ekki tilteknað biðstöðvar og þjónusta við viðbótarbiðstöðvar í reglubundnum flutningum, sem fyrir eru, skulu falla undir sömu reglur og gilda um reglubundna flutninga sem fyrir eru.

2. Til sérstakra áætlunarferða teljast:

a) flutningar á starfsmönnum til og frá vinnustað,

b) flutningur á nemendum til og frá skóla.

Sérstakar áætlunarferðir teljast áfram til reglubundinna flutninga jafnvel þótt þær kunni að vera lagaðar að mismunandi þörfum notenda.

Ekki þarf leyfi, í samræmi við III. kafla, til að stunda sérstakar áætlunarferðir ef skipuleggjandinn og flutningafyrirtækið hafa gert með sér samning um þær.

3. Ekki þarf leyfi, í samræmi við III. kafla, til að stunda óreglubundna flutninga.

Skipulagning samhliða eða tímabundinna flutninga, sem eru sambærilegir reglubundnum flutningum, sem fyrir eru, og þjóna sömu farþegahópum, skal þó háð leyfi í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í III. kafla.

Þessir flutningar teljast áfram til óreglubundinna flutninga þó að þeir séu stundaðir með ákveðnu millibili.

Hópur flutningafyrirtækja, sem starfar á vegum sama verktaka, má starfrækja óreglubundna flutninga og ferðamenn geta náð tengingu á akstursleið með öðru flutningafyrirtæki í sama hópi á tilteknu yfirráðasvæði aðildarríkis.

Framkvæmdastjórnin skal fastsetja málsmeðferð til að senda heiti þessara flutningafyrirtækja og skiptistaða á akstursleiðinni til lögbærs yfirvalds hlutaðeigandi aðildarríkis. Samþykkja skal þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar reglugerðar, með því að bæta við hana, í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 2. mgr. 26. gr.

4. Ekki er heldur þörf á leyfi fyrir ökutæki sem aka án farþega í tengslum við flutningana sem um getur í þriðju undirgrein 2. mgr. og fyrstu undirgrein 3. mgr.

5. Flutningar fyrir eigin reikning skulu undanþegnir leyfi en bundnir vottorðakerfi.

Lögbær yfirvöld aðildarríkisins þar sem ökutækið er skráð skulu gefa út vottorðin og þau skulu gilda fyrir alla ferðina að gegnumferð meðtalinni.

Framkvæmdastjórnin skal ákveða snið vottorðanna. Samþykkja skal þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar reglugerðar, með því að bæta við hana, í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 2. mgr. 26. gr.

III. KAFLI

LEYFISBUNDNIR REGLUBUNDNIR FLUTNINGAR

6. gr.

Gerð leyfisveitingar

1. Leyfið er gefið út í nafni flutningafyrirtækisins og er ekki framseljanlegt. Þó getur flutningafyrirtækið, sem fékk leyfið, með samþykki lögbæra yfirvaldsins í aðildarríkinu, þar sem brottfararstaðurinn er, hér eftir nefnt „leyfisyfirvald“, fengið undirverktaka til að sjá um flutningana. Ef svo ber undir skal nafn undirverktakans og hlutverk hans koma fram í leyfinu. Undirverktakinn skal uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 3. gr. Í þessari málsgrein merkir brottfararstaður „einhver endastöðvanna“.

Ef í hlut eiga fyrirtæki, sem hafa bundist samtökum um að stunda reglubundna flutninga, skal leyfið gefið út á nöfn allra fyrirtækjanna og skulu nöfn allra rekstraraðilanna tilgreind. Það skal afhent fyrirtækinu, sem hefur umsjón með rekstrinum, og hin fyrirtækin skulu fá endurrit.

2. Gildistími leyfis skal eigi vera lengri en fimm ár. Hann má vera skemmri, annaðhvort að ósk umsækjanda eða með sameiginlegu samþykki lögbærra yfirvalda á yferráðasvæði þeirra aðildarríkja þar sem farþegar eru teknir eða þeim skilað.

3. Í leyfinu skal eftirfarandi koma fram:

- a) tegund flutninga,
- b) flutningaleið, þar sem brottfararstaður og komustaður er sérstaklega tekinn fram,
- c) gildistími leyfis,
- d) viðkomustaðir og tímaáætlun.

4. Framkvæmdastjórnin skal ákveða snið leyfanna. Samþykkja skal þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar reglugerðar, með því að bæta við hana, í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 2. mgr. 26. gr.

5. Leyfin veita handhafa eða handhöfum rétt til að stunda reglubundna flutninga á yferráðasvæðum allra aðildarríkja sem leiðir liggja um.

6. Sá sem stundar reglubundna flutninga má nota viðbótarökutæki við tímabundnar og óvenjulegar aðstæður. Þessi viðbótarökutæki má aðeins nota með sömu skilyrðum og sett eru fram í leyfinu sem um getur í 3. mgr.

Þegar svo háttar til skal flutningafyrirtækið tryggja að eftirtalin skjöl séu um borð í ökutækinu:

- a) endurrit af leyfinu til reglubundinna flutninga,

b) endurrit af samningi þess sem stundar reglubundna flutninga hjá fyrirtækinu, sem útvegar viðbótarökutæki, eða jafngilt skjal,

c) staðfest, rétt endurrit af Bandalagsleyfi sem gefið er út á nafn þess sem leggur til viðbótarökutæki fyrir þjónustuna.

7. gr.

Framlagning umsókna um leyfi

1. Sækja skal um leyfi fyrir reglubundnum flutningum til leyfisyfirvalds.

2. Framkvæmdastjórnin skal ákveða snið umsóknanna. Samþykkja skal þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar reglugerðar, með því að bæta við hana, í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 2. mgr. 26. gr.

3. Umsækjendur um leyfi skulu leggja fram allar upplýsingar sem þeir telja máli skipta eða sem leyfisyfirvald æskir, einkum akstursáætlun, svo unnt sé að fylgjast með því að farið sé að löggjöf Bandalagsins um akstur og hvíldartíma, ásamt endurriti af Bandalagsleyfi.

8. gr.

Tilhögun leyfisveitinga

1. Leyfin eru gefin út í samráði við yfirvöld á yferráðasvæðum allra þeirra aðildarríkja þar sem farþegar eru teknir eða þeim skilað. Leyfisyfirvaldið skal senda slíkum yfirvöldum, svo og lögbærum yfirvöldum á yferráðasvæðum aðildarríkja sem farið er um, án þess að farþegar séu teknir eða þeim skilað, endurrit af umsókninni og öllum skjölum sem málið varða, ásamt mati á henni.

2. Lögbær yfirvöld þeirra aðildarríkja, sem leitað var samþykkis hjá, skulu tilkynna leyfisyfirvaldinu ákvörðun sína um umsóknina innan tveggja mánaða. Þessi frestur hefst á þeim degi sem beiðni um samþykki berst viðkomandi yfirvöldum samkvæmt kvittun fyrir móttöku. Ef ákvörðunin sem berst frá lögbæru yfirvaldi aðildarríkisins, sem óskað var eftir samþykki frá, er neikvætt skal hún fela í sér víðeigandi ástæður þar að lútandi. Ef leyfisyfirvaldið hefur ekki fengið svar innan tveggja mánaða teljast viðkomandi yfirvöld hafa gefið samþykki sitt og er þá leyfisyfirvaldinu heimilt að veita leyfið.

Yfirvöld á yferráðasvæðum aðildarríkja, sem farið er um án þess að taka farþega eða skila þeim, geta sent leyfisyfirvaldinu athugasemdir sínar innan þeirra tímamarka sem mælt er fyrir um í fyrstu undirgrein.

3. Leyfisyfirvaldið skal taka ákvörðun um umsóknina innan fjögurra mánaða frá því að flutningafyrirtækið leggur fram umsókn sína.

4. Veita skal leyfi:

- a) nema umsækjandinn geti ekki annast þá flutninga, sem sótt er um að stunda, með þeim tækjabúnaði sem hann hefur til umráða,
- b) nema umsækjandinn hafi áður gerst brotlegur við landslög eða alþjóðalöggjöf um flutninga á vegum, einkum varðandi skilyrði og kröfur er varða leyfi til farþegaflutninga milli landa á vegum eða ef hann hefur gerst sekur um alvarleg brot á lögum Bandalagsins um öryggi á vegum, einkum að því er varðar reglur um ökutæki og akstur og hvíldartíma ökumanna,
- c) nema skilyrðin fyrir leyfisveitingunni hafi ekki verið uppfyllt þegar um endurnýjun leyfis er að ræða,
- d) nema aðildarríki ákveði, á grundvelli ítarlegrar athugunar, að umræddir flutningar tefli beinlínis í tvísýnu starfrækslu sambærilegra flutninga á viðkomandi leiðum sem falla undir einn eða fleiri opinbera samninga um kaup á þjónustu í samræmi við lög Bandalagsins; í slíku tilvikum skal aðildarríkið setja fram viðmið, án mismununar, til að ákvarða hvort flutningarnir, sem sótt er um, tefli fyrrnefndum sambærilegum flutningum beinlínis í tvísýnu og skal aðildarríkið miðla þeim til framkvæmdastjórnarinnar samkvæmt beiðni,
- e) nema aðildarríki ákveði á grundvelli ítarlegrar athugunar að meginmarkmið flutninganna sé ekki að flytja farþega á milli stöðva í mismunandi aðildarríkjum.

Ef um það er að ræða að flutningar með hópþjónustu milli landa, sem til eru fyrir, tefli sambærilegum flutningum á viðkomandi leiðum, sem falla undir einn eða fleiri opinbera samninga um kaup á þjónustu í samræmi við lög Bandalagsins, beinlínis í tvísýnu af óvenjulegum ástæðum, sem ekki var hægt að sjá fyrir þegar leyfið var veitt, er aðildarríki heimilt, að fengnu samþykki framkvæmdastjórnarinnar, að stöðva tímabundið eða afturkalla leyfi til að starfrækja hópþjónustu milli landa eftir að hafa veitt flutningafyrirtækinu sex mánaða frest.

Ekki er réttlætjanlegt að synja umsókn á þeim forsendum einum að flutningafyrirtæki bjóði lægra verð en önnur flutningafyrirtæki á vegum eða að á þeirri leið sem um er að ræða séu þegar starfandi aðrir aðilar sem stunda flutninga á vegum.

5. Leyfisyfirvaldið og lögbær yfirvöld í öllum aðildarríkjunum, sem koma að málsmeðferðinni, að því er varðar samkomulagið sem um getur í 1. mgr., geta einungis synjað umsókn af ástæðum sem um getur í reglugerð þessari.

6. Að lokinni málsmeðferðinni, sem mælt er fyrir um í 1. til 5. mgr., skal leyfisyfirvaldið veita leyfið eða synja umsókninni formlega.

Í ákvörðunum um synjun umsóknar skal taka fram ástæðurnar sem þær byggjast á. Aðildarríki skulu tryggja að flutningafyrirtækjum sé gefið færi á andmælum ef umsókninni er synjað.

Leyfisyfirvaldinu ber að tilkynna öllum yfirvöldum, sem um getur í 1. mgr., um ákvörðun sína og senda þeim endurrit af leyfinu.

7. Ef málsmeðferðin varðandi samkomulagið, sem um getur í 1. mgr., nægir ekki til þess að leyfisyfirvaldið taki ákvörðun um afgreiðslu umsóknar, má vísa málinu til framkvæmdastjórnarinnar innan tveggja mánaða frá því að eitt eða fleiri aðildarríki, sem leitað var til í samræmi við 1. mgr., sendir frá sér neikvæða ákvörðun.

8. Að höfðu samráði við þau aðildarríki sem hlut eiga að máli skal framkvæmdastjórnin, innan fjögurra mánaða frá móttöku tilkynningarinnar frá leyfisyfirvaldinu, taka ákvörðun sem kemur til framkvæmda þrjátíu dögum eftir að hlutaðeigandi aðildarríkjum er tilkynnt um hana.

9. Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar gildir þar til samkomulag hefur náðst milli hlutaðeigandi aðildarríkja.

9. gr.

Endurnýjun og breytingar á leyfum

Að breyttu breytanda tekur áttunda grein til umsókna um endurnýjun leyfa eða breytinga á skilyrðum fyrir framkvæmd leyfisbundinna flutninga.

Ef gerðar eru minni háttar breytingar á skilyrðum fyrir rekstri, einkum aðlögun á tíðni ferða, fargjaldi eða áætlunartímum, nægir að leyfisyfirvaldið sendi hlutaðeigandi aðildarríkjum upplýsingar um breytingarnar.

Aðildarríkin geta einnig komið sér saman um að einungis leyfisyfirvaldið geti breytt skilyrðum fyrir rekstri.

10. gr.

Leyfi fellt niður

1. Með fyrirvara um ákvæði reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1370/2007 frá 23. október 2007 um almenna farþegaflutninga á járnbrautum og á vegum⁽¹⁾ fellur leyfi til reglubundinna flutninga úr gildi í lok gildistímans eða þremur mánuðum eftir að leyfisyfirvald fær tilkynningu frá leyfishafa um að hann hyggist fella niður flutningaþjónustuna. Í tilkynningunni skulu ástæður þessa koma fram.

2. Ef þörfin fyrir flutninga er ekki lengur fyrir hendi styttest fresturinn, skv. 1. mgr., í einn mánuð.

3. Leyfisyfirvald skal tilkynna lögbærum yfirvöldum hinna aðildarríkjana að leyfið sé fallið niður.

(¹) Stjtið. ESB L 315, 3.12.2007, bls. 1.

4. Leyfishafi skal með mánaðar fyrirvara og fullnægjandi auglýsingum tilkynna notendum viðkomandi flutningaþjónustu að hún hafi verið afturkölluð.

11. gr.

Skyldur flutningafyrirtækja

1. Flutningafyrirtæki í reglubundnum flutningum er skuldbundið til að tryggja, nema óviðráðanleg atvik komi til og þar til leyfistímabilið rennur út, flutningaþjónustu sem fullnægir settum reglum um órofna þjónustu, reglubundnar ferðir og nægilegt framboð og uppfylla önnur skilyrði sem lögbært yfirvald setur í samræmi við 3. mgr. 6. gr.

2. Flutningafyrirtæki skal sýna leiðir, viðkomustaði, tímaáætlun, fargjöld og flutningsskilmála á þann hátt að tryggt sé að slíkar upplýsingar séu aðgengilegar öllum notendum.

3. Með fyrirvara um reglugerð (EB) nr. 1370/2007 geta viðkomandi aðildarríki, ef þau samþykkja það sameiginlega og með samþykki leyfishafa, breytt skilyrðunum fyrir rekstri reglubundinna flutninga.

IV. KAFLI

ÓREGLUBUNDIR FLUTNINGAR OG ÖNNUR ÞJÓNUSTA SEM ER UNÐANÞEGIN LEYFUM

12. gr.

Eftirlitsskjöl

1. Óreglubundnir flutningar skulu starfræktir með hliðsjón af akstursskrá að undanskildum flutningum sem um getur í annari undirgrein 3. mgr. 5. gr.

2. Flutningafyrirtæki, sem stundar óreglubundna flutninga, skal fylla út akstursskrá fyrir hverja ferð.

3. Í akstursskránni skulu a.m.k. koma fram eftirfarandi upplýsingar:

a) tegund flutningaþjónustu,

b) aðalleið,

c) flutningafyrirtæki sem hlut eiga að máli.

4. Akstursskrárnar skulu fást afhentar í heftum hjá lögbærum yfirlögðum aðildarríkisins þar sem flutningafyrirtækið hefur staðfestu eða stofnunum sem þau tilnefna.

5. Framkvæmdastjórnin skal ákveða útlit akstursskrárinna og heftanna og hvernig þau skuli notuð. Samþykkja skal þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar reglugerðar, með því að bæta við hana, í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun, sem um getur í 2. mgr. 26. gr.

6. Ef um er að ræða sérstakar áætlunarferðir, sem um getur í þriðja undirliði 2. mgr. 5. gr., skal samningurinn, eða staðfest, rétt endurrit samningsins, gilda sem eftirlitsskjal.

13. gr.

Stuttar skoðunarferðir

Flutningafyrirtæki er heimilt, innan ramma óreglubundinna flutninga milli landa, að stunda óreglubundna flutninga (stuttar skoðunarferðir) í öðru aðildarríki en því þar sem það hefur staðfestu.

Slík þjónusta er ætluð farþegum sem eru hafa ekki aðsetur í aðildarríkinu og hafa áður verið fluttir af sama flutningafyrirtæki með einhverri þeirri flutningaþjónustu milli landa sem nefnd var í fyrstu málsgrein og skal hún fara fram með sama ökutæki eða öðru ökutæki frá sama flutningafyrirtæki eða sama hópi flutningafyrirtækja.

V. KAFLI

GESTAFLUTNINGAR

14. gr.

Meginregla

Sérhverju flutningafyrirtæki, sem annast farþegaflutninga á vegum gegn gjaldi og hefur Bandalagsleyfi, skal vera heimilt, með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þessum kafla og án mismununar á grundvelli ríkisfangs flutningafyrirtækisins eða staðfestustaðar þess, að stunda gestaflutninga eins og tilgreint er í 15. gr.

15. gr.

Leyfilegir gestaflutningar

Gestaflutningar skulu leyfðir í eftirtöldum tegundum flutningaþjónustu:

a) sérstökum áætlunarferðum, að því tilskildu að þær séu hluti samnings milli skipuleggjandans og flutningafyrirtækisins,

b) óreglubundnum flutningum,

c) reglubundnum flutningum, sem eru starfræktir sem liður í millilandaflutningum flutningafyrirtækis, sem hefur ekki aðsetur í gístaðildarríkinu, í samræmi við þessa reglugerð, að undanskildum flutningum í þágu borgarkjarna eða borgarþyrpingar eða flutninga á milli þeirra og nærliggjandi svæða. Gestaflutningar skulu ekki starfræktir nema í tengslum við slíka millilandaflutninga.

16. gr.

Reglur um starfrækslu gestaflutninga

1. Með fyrirvara um löggjöf Bandalagsins skal starfræksla gestaflutninga háð gildandi lögum og stjórnsýslufyrirmælum í gístaðildarríkinu að því er varðar eftirfarandi atriði:

a) skilyrði sem gilda um flutningssamninginn,

b) þyngd og mál ökutækja,

- c) kröfur varðandi flutninga á tilteknum hópum farþega, s.s. skólabörnum, börnum og hreyfihömluðum,
- d) aksturs- og hvíldartíma,
- e) virðisaukaskatt (VSK) á flutningaþjónustu.

Ef við á, geta þyngd og mál, sem um getur í b-lið fyrstu undirgreinar, farið yfir þau mörk sem gilda í staðfestuaðildarríki flutningafyrirtækisins en mega ekki undir neinum kringumstæðum fara yfir þau mörk, sem gístiaðildarríkið setur, vegna umferðar innanlands eða tæknilegra eiginleika sem getið er í þeim sönnunargögnum sem um getur í 1. mgr. 6. gr. tilskipunar 96/53/EB.

2. Ef ekki er kveðið á um annað í löggjöf Bandalagsins skal starfræksla gestaflutninga, sem eru hluti flutningaþjónustunnar, sem kveðið er á um í c-lið 15. gr., lúta gildandi lögum og stjórnsýsluákvæðum í gístiaðildarríkinu að því er varðar leyfi, útboðsaðferðir, akstursleiðir og reglufestu, samfellu og tíðni þjónustunnar og leiðarlýsingar.

3. Tæknistaðlar um gerð og búnað ökutækja, sem notaðir eru í gestaflutningum, skulu vera hinir sömu og mælt er fyrir um varðandi ökutæki sem notaðir eru til millilandaflutninga.

4. Beita skal landslögum og stjórnsýslufyrirmælum, sem um getur í 1. og 2. mgr., gagnvart flutningafyrirtækjum, sem hafa ekki aðsetur í aðildarríki með sömu skilyrðum og gilda um flutningafyrirtæki sem hafa staðfestu í gístiaðildarríkinu, svo að hægt sé koma í veg fyrir hvers konar mismunun á grundvelli ríkisfangs eða staðfestustaðar.

17. gr.

Eftirlitsskjöl vegna gestaflutninga

1. Gestaflutningar í formi óreglubundinna flutninga skulu starfræktir með hliðsjón af akstursskrá, sem um getur í 12. gr., sem skal geymd í ökutækinu, og ber að framvísa henni ef viðurkenndur eftirlitsmaður krefst þess
2. Eftirfarandi upplýsingar skulu koma fram í akstursskránni:
- a) brottfarar- og komustaðir þjónustunnar,
- b) brottfarardagur og lokadagur þjónustunnar.
3. Akstursskránnar fást afhentar í heftum, sem um getur í 12. gr. sem eru vottuð af lögbæru yfirvaldi eða þar til bærrí stofnun í staðfestuaðildarríkinu.
4. Ef um er að ræða sérstakar áætlunarferðir skal samningur flutningafyrirtækisins og skipuleggjanda flutninganna eða staðfest, rétt endurrit, gilda sem eftirlitsskjál.

Þó ber að fylla akstursskrána þannig út að hún sýni mánaðarlegt yfirlit.

5. Akstursskrám skal skila lögbæru yfirvaldi eða þar til bærrí stofnun í staðfestuaðildarríkinu í samræmi við þá málsmeðferð sem framangreint yfirvald eða stofnun mælir fyrir um.

VI. KAFLI

EFTIRLIT OG VIÐURLÖG

18. gr.

Farseðlar

1. Flutningafyrirtæki, sem starfrækja reglubundna flutninga, að undanskildum sérstökum áætlunarferðum, skulu gefa út farseðla fyrir einn eða hóp farseðla þar sem koma fram eftirfarandi upplýsingar:
- a) um brottfarar- og komustaði og, eftir því sem við á, ferðina til baka,
- b) um gildistíma farseðils,
- c) um verð ferðarinnar.
2. Skylt er að framvísa farseðlinum, sem um getur í 1. mgr., ef viðurkenndur eftirlitsmaður fer fram á það.

19. gr.

Eftirlit á vegum og í fyrirtækjum

1. Leyfið eða eftirlitsskjalið skal geymt í ökutækinu og ber að framvísa því ef viðurkenndur eftirlitsmaður fer fram á það.
2. Flutningafyrirtæki, sem hafa hópþifreiðir í farþegaflutningum milli landa, skulu heimila hvers konar eftirlitsskoðanir til þess að tryggja að reksturinn fari fram eins og vera ber, einkum að því er varðar akstur og hvíldartíma ökumanna. Í tengslum við framkvæmd þessarar reglugerðar er viðurkenndum eftirlitsmönnum heimilt:
- a) að kanna bókhald og önnur skjöl er varða rekstur flutningafyrirtækisins,
- b) að taka afrit af eða útdrætti úr bókhaldi og öðrum skjölum á staðnum,
- c) að fá aðgang að öllu húsnæði, landsvæði og ökutækjum flutningafyrirtækis,
- d) að krefjast upplýsinga um alla þætti bókhalds, skjala og gagnagrunna.

20. gr.

Gagnkvæm aðstoð

Aðildarríkin skulu veita hvert öðru gagnkvæma aðstoð við að tryggja beitingu þessarar reglugerðar og eftirlit með henni. Þau skulu skiptast á upplýsingum með milligöngu tengiliða í aðildarríkjunum sem komið er á fót skv. 18. gr. reglugerðar (EB) nr. 1071/2009.

21. gr.

Afturköllun Bandalagsleyfa og samþykkja

1. Lögbær yfirvöld í aðildarríkinu, þar sem viðkomandi flutningafyrirtæki hefur staðfestu, skulu afturkalla Bandalagsleyfi ef handhafi þess:

- a) uppfyllir ekki lengur þau skilyrðin sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 3. gr. eða
- b) hefur gefið rangar upplýsingar vegna gagnanna sem beðið var um vegna útgáfu Bandalagsleyfis.

2. Leyfisyfirvaldið skal afturkalla leyfið ef leyfishafi uppfyllir ekki lengur skilyrðin fyrir útgáfu þess samkvæmt þessari reglugerð, einkum ef aðildarríkið, þar sem flutningafyrirtækið hefur staðfestu, fer fram á það. Yfirvaldið skal þegar í stað tilkynna það til lögbærra yfirvalda hlutaðeigandi aðildarríkis.

22. gr.

Viðurlög við brotum í staðfestuaðildarríki

1. Ef um alvarleg brot á löggjöf Bandalagsins um flutninga á vegum er að ræða, sem framin eru eða sýnt er fram á að hafi verið framin í einhverju aðildarríki, einkum að því er varðar reglur sem gilda um ökutæki, akstur og hvíldartíma ökumanna og rekstur án leyfis á samhliða eða tímabundinni þjónustu, sem um getur í 5. undirgrein 1. mgr. 5. gr., skulu lögbær yfirvöld í aðildarríkinu, þar sem hið brotlega flutningafyrirtæki hefur staðfestu, grípa til viðeigandi aðgerða, sem geta falið í sér viðvörðun ef kveðið er á um það í landslögum, til að fylgja málinu eftir. Það kann m.a. að leiða til beiðingar eftirfarandi stjórnsýsluviðurlaga:

- a) tímabundinnar eða varanlegrar afturköllunar á sumum eða öllum staðfestum, réttum endurritum af Bandalagsleyfi,
- b) tímabundinnar eða varanlegrar afturköllunar á Bandalagsleyfinu.

Slík viðurlög skulu ákveðin eftir að endanleg ákvörðun hefur verið tekin í málinu og í samræmi við það hversu alvarlegt brot handhafa Bandalagsleyfis telst og hve mörg staðfest, rétt endurrit hann hefur undir höndum vegna millilandaflutninganna sem hann stundar.

2. Lögbær yfirvöld í staðfestuaðildarríkinu skulu tilkynna lögbærum yfirvöldum í aðildarríkinu, þar sem sýnt er fram á að brot hafi verið framið, eins fljótt og unnt er og eigi síðar en sex vikum frá endanlegri ákvörðun í málinu, hvaða viðurlögum, ef einhverjum, hefur verið beitt af þeim sem um getur í 1. mgr.

Ef slíkum viðurlögum er ekki beitt skulu lögbær yfirvöld í staðfestuaðildarríkinu tilgreina ástæður þess.

3. Lögbær yfirvöld skulu tryggja að viðurlög, sem beitt er gagnvart viðkomandi flutningafyrirtæki séu, heilt yfir, í réttu hlutfalli við brotið eða brotin sem viðurlög liggja við, að teknu tilliti til viðurlaga við sama broti sem beitt er í aðildarríkinu þar sem sýnt hefur verið fram á að brot hafi verið framið.

4. Þessi grein hefur ekki áhrif á möguleikann á því að lögbær yfirvöld í staðfestuaðildarríki flutningafyrirtækisins geti dregið flutningafyrirtækið fyrir þar til bærán innlendan dómstól. Komi til slíkrar málshöfðunar ber viðkomandi lögbæru yfirvaldi að tilkynna það lögbærum yfirvöldum í aðildarríkjunum þar sem sýnt hefur verið fram á að brot hafi verið framið.

5. Aðildarríki skulu tryggja rétt flutningafyrirtækja til að áfrýja ákvörðun um stjórnsýsluviðurlög sem er beitt samkvæmt þessari grein.

23. gr.

Viðurlög við brotum í gístiaðildarríki

1. Ef lögbær yfirvöld í aðildarríki hafa vitneskju um alvarlegt brot á þessari reglugerð eða löggjöf Bandalagsins um flutninga á vegum, sem rekja má til flutningafyrirtækis sem hefur ekki aðsetur í aðildarríkinu, skal aðildarríkið á yfirráðasvæðinu, þar sem sýnt hefur verið fram á að brot hafi verið framið, senda lögbærum yfirvöldum í aðildarríkinu, þar sem flutningafyrirtækið hefur staðfestu, eins fljótt og unnt er og eigi síðar en sex vikum frá endanlegri ákvörðun, eftirfarandi upplýsingar:

- a) lýsingu á brotinu og hvaða dag og hvenær dags það var framið,
- b) flokk, tegund og alvarleika brotsins og
- c) viðurlög sem beitt var og komu til framkvæmda.

Lögbær yfirvöld í gístiaðildarríkinu geta farið fram á að lögbær yfirvöld í staðfestuaðildarríkinu beiti stjórnsýsluviðurlögum í samræmi við 22. gr.

2. Með fyrirvara um saksókn geta lögbær yfirvöld í gístiaðildarríki beitt viðurlögum gagnvart flutningafyrirtækjum sem hafa ekki aðsetur í því ríki og hafa gerst brotleg við þessa reglugerð eða lög Bandalagsins eða landslög um flutninga á vegum á yfirráðasvæði þess meðan á gestaflutningum stóð. Beita skal viðurlögum án mismununar og geta þau m.a. verið áminning eða, ef um alvarleg brot er að ræða, tímabundið bann við gestaflutningum á yfirráðasvæði gístiaðildarríkisins þar sem brotið var framið.

3. Aðildarríkin skulu tryggja rétt flutningafyrirtækja til að áfrýja ákvörðun um stjórnsýsluviðurlög sem er beitt samkvæmt þessari grein.

24. gr.

Skráning í rafrænar landskrár

Aðildarríki skulu sjá til þess að alvarleg brot á löggjöf Bandalagsins um flutninga á vegum, sem rekja má til flutningafyrirtækja með staðfestu á yfirlýðingum þeirra, sem leitt hafa til beitingar viðurlaga einhvers aðildarríkis, ásamt tímabundinni eða varanlegri afturköllun Bandalagsleyfis eða staðfests, réttis endurrits séu skráð í rafrænar landskrár yfir flutningafyrirtæki á vegum. Færslur í skrána, sem varða tímabundna eða varanlega afturköllun Bandalagsleyfis, skulu varðveittar í gagnagrunninum í tvö ár hið minnsta eftir að tímabil afturköllunar rennur út, ef um er að ræða tímabundna afturköllun, eða frá dagsetningu afturköllunar, ef um er að ræða varanlega afturköllun.

VII. KAFLI

Framkvæmd

25. gr.

Samningar milli aðildarríkja

1. Aðildarríkin geta gert tvíhliða og marghliða samninga um frekara afnám hafta í þjónustu sem reglugerð þessi tekur til, einkum að því er varðar fyrirkomulag við veitingu leyfa og einföldun eða afnám eftirlitsskjala, sér í lagi á landmærasvæðum.

2. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um hvers konar samninga sem gerðir eru skv. 1. mgr.

26. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar sem komið er á fót með 1. mgr. 18. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 3821/85 frá 20. desember 1985 um að taka upp skráningarbúnað í ökutækjum í flutningum á vegum ⁽¹⁾.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 1.-4. mgr. 5. gr. a og 5. gr. b og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

27. gr.

Viðurlög

Aðildarríkin skulu setja reglur um viðurlög við brotum gegn ákvæðum þessarar reglugerðar og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé beitt. Viðurlögin skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa letjandi áhrif. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni þessi ákvæði eigi síðar en 4. desember 2011 og skulu tilkynna henni, án tafar, um hvers konar breytingar sem síðar verða á þeim.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 370, 31.12.1985, bls. 8.

Þau skulu sjá til þess að öllum slíkum ráðstöfunum sé beitt án mismununar á grundvelli ríkisfangs eða staðfestustaðar flutningafyrirtækisins.

28. gr.

Skýrslugjöf

1. Aðildarríkin skulu á tveggja ára fresti tilkynna framkvæmdastjórninni hve mörg Bandalagsleyfi fyrir reglubundnum flutningum voru gefin út á næstliðnu ári og hve mörg leyfi fyrir reglubundnum flutningum voru í gildi við lok skýrslutímabilsins. Þessar upplýsingar skulu gefnar sérstaklega fyrir hvert ákvörðunarland reglubundnu flutninganna. Aðildarríkin skulu einnig senda framkvæmdastjórninni upplýsingar um gestaflutninga í formi sérstakra áætlunarferða og óreglubundinna flutninga, sem starfræktir eru af hálfu flutningafyrirtækja með aðsetur í þeim aðildarríkjum á skýrslutímabilinu.

2. Lögbær yfirvöld í gístiaðildarríkinu skulu á tveggja ára fresti senda framkvæmdastjórninni tölfraðilegt yfirlit um það hve mörg leyfi hafa verið gefin út til gestaflutninga í formi reglubundinna flutninga sem um getur í c-lið 15. gr.

3. Framkvæmdastjórnin skal ákvarða snið töflunnar sem nota skal til að greina frá tölfraðilegu upplýsingunum sem um getur í 2. mgr. Samþykkinga skal þessar ráðstafanir, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar reglugerðar, með því að bæta við hana, í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun, sem um getur í 2. mgr. 26. gr.

4. Aðildarríkin skulu upplýsa framkvæmdastjórnina, eigi síðar en 31. janúar ár hvert, um það hve mörg flutningafyrirtæki voru handhafar Bandalagsleyfis 31. desember á næstliðnu ári og hversu mörg staðfest, rétt endurrit, jafnmörg ökutækjunum, voru þá í umferð.

29. gr.

Breyting á reglugerð (EB) nr. 561/2006

Eftirfarandi málsgrein bætist við í 8. gr. reglugerðar (EB) nr. 561/2006:

„6a. Þrátt fyrir ákvæði 6. mgr. er öikumanni í stökum óreglubundnum flutningum með farþega á milli landa, eins og þeir eru skilgreindir í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1073/2009 frá 21. október 2009 um sameiginlegar reglur um aðgang að mörkuðum fyrir flutninga með hópþjónustu milli landa (*), heimilt að fresta vikulegum hvíldartíma í allt að 12 sólarhringa samfelld frá síðasta vikulega hvíldartíma svo fremi:

a) að þjónustan vari minnst 24 klukkustundir samfelld í aðildarríki eða þriðja landi, þar sem reglugerðin gildir, en í öðru ríki en því þar sem þjónustan hófst,

b) að öikumadurinn taki, eftir að undanþágan var nýtt:

i. annaðhvort tvisvar sinnum vikulegan hvíldartíma eða

- ii. einn reglubundinn, vikulegan hvíldartíma og einn styttn, vikulegan hvíldartíma sem varir í a.m.k. sólarhring; slíka styttingu skal þó bæta upp með samsvarandi samfelldum hvíldartíma innan þriggja vikna frá lokum undanþágutímabilsins,
- c) að eftir 1. janúar 2014 sé ökutækið búið skráningarbúnaði í samræmi við kröfur I. viðauka B í reglugerð (EBE) nr. 3821/85 og
- d) að eftir 1. janúar 2014, ef ekið er á milli 22.00 og 06.00, sé ökutækið fjölmannað eða akstur tíminn, sem um getur í 7. gr., stuttur í þrjár klukkustundir.

Framkvæmdastjórnin skal fylgjast náið með notkun þessarar undanþágu til að tryggja mjög ströng skilyrði fyrir öryggi á vegum, einkum með því að fylgjast með því að samanlagður akstur tími á tímabilinu sem undanþágan tekur til sé ekki óhóflegur. Eigi síðar en 4. desember 2012 skal framkvæmdastjórnin taka saman skýrslu þar sem lagt er mat á afleiðingar undanþágunnar að því er varðar umferðaröryggi og félagslega þætti. Ef framkvæmdastjórnin telur það viðeigandi skal hún leggja til breytingar á reglugerðinni hvað þetta varðar.

(*) Stjtið. ESB L 300, 14.11.2009, bls. 88.“

VIII. KAFLI

Lokaákvæði

30. gr.

Niðurfelling

Reglugerðir (EBE) nr. 684/92 og (EB) nr. 12/98 eru hér með felldar úr gildi.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu reglugerðirnar sem tilvísanir í þessa reglugerð og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunni í III. viðauka.

31. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda 4. desember 2011, að undanskilinni 29. gr. sem kemur til framkvæmda 4. júní 2010.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 21. október 2009.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. BUZEK

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

C. MALMSTRÖM

forseti.

*I. VIÐAUKI***Öryggisþættir Bandalagsleyfis**

Bandalagsleyfið verður að hafa a.m.k. tvo af eftirfarandi öryggisþáttum:

- almynd,
 - sérstakar trefjar í pappírnum sem eru sýnilegar í útfjólubláu ljósi,
 - minnst eina örprentaða línu (prentun aðeins sýnileg með stækkunargleri og ekki endurgerð með ljósrítunarfólum),
 - áþreifanleg rittákn, tákn eða myndur,
 - tvöfalda númeraröð: raðnúmer og útgáfunúmer,
 - öryggisbakgrunn með fingerðu, prentuðu bakgrunnsmyndum og regnbogaprentun.
-

II. VIÐAUKI

Fyrirmynd Bandalagsleyfis

EVROÞUBANDALAGIÐ

(a)

(Pantone ljósblár sellulósapappír, hið minnsta 100 g/m², snið: DIN A4)

(Fyrsta síða leyfisins)

(Texti á opinberu tungumáli/tungumálum aðildarríkisins sem gefur leyfið út)

Auðkennisstafir aðildarríkisins ⁽¹⁾ sem gefur leyfið út		Heiti lögbærs yfirvalds eða stofnunar
---	--	--

LEYFI NR. ...

(eða)

STAÐFEST, RÉTT ENDURRIT NR.

fyrir farþegaflutninga milli landa með hópþjófeyðum gegn gjaldi

Handhafi þessa leyfis ⁽²⁾

hefur heimild til að stunda farþegaflutninga á vegum milli landa gegn gjaldi á yfirráðasvæði Bandalagsins samkvæmt þeim skilyrðum, sem mælt er fyrir um í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1073/2009 frá 21. október 2009 um sameiginlegar reglur um aðgang að mörkuðum fyrir flutninga með hópþjófeyðum milli landa og í samræmi við almenn ákvæði þessa leyfis.

Athugasemdir:	
.....	
Þetta leyfi gildir frá	til
Gefið út í	hinn
..... ⁽³⁾	

⁽¹⁾ Auðkennisstafir aðildarríkjanna eru: (B) Belgía, (BG) Búlgaría, (CZ) Tékkland, (DK) Danmörk, (D) Þýskaland, (EST) Eistland, (IRL) Írland, (GR) Grikkland, (E) Spánn, (F) Frakkland, (I) Ítalía, (CY) Kýpur, (LV) Lettland, (LT) Litháen, (L) Lúxemborg, (H) Ungverjaland, (MT) Malta, (NL) Holland, (A) Austurríki, (PL) Pólland, (P) Portúgal, (RO) Rúmenía, (SLO) Slóvenía, (SK) Slóvakía, (FIN) Finnland, (S) Svíþjóð, (UK) Breska konungsríkið.

⁽²⁾ Fullt heiti eða firmaheiti og heimilisfang flutningafyrirtækisins.

⁽³⁾ Undirskrift og stimpill lögbærs yfirvalds eða stofnunar sem gefur leyfið út.

(b)

(Önnur síða leyfisins)

(Texti á opinberu tungumáli/tungumálum aðildarríkisins sem gefur leyfið út)

ALMENN ÁKVÆÐI

1. Þetta leyfi er gefið út samkvæmt reglugerð (EB) nr. 1073/2009.
2. Leyfið er gefið út af lögbærum yfirvöldum í staðfestuáðildarríki fyrirtækisins sem stundar flutninga gegn gjaldi og:
 - a) sem hefur heimild í staðfestuáðildarríkinu til að stunda reglubundna flutninga, þ.m.t. sérstakar áætlanarferðir eða óreglubundnir flutningar með hóp bifreiðum,
 - b) sem uppfyllir þau skilyrði sem mælt er fyrir um í reglum Bandalagsins um aðgang að starfsgrein aðila sem stunda farþegaflutninga á vegum innanlands og milli landa,
 - c) sem uppfyllir lagaskilyrði að því er varðar staðla sem gilda um ökumenn og ökutæki.
3. Þetta leyfi veitir rétt til að stunda farþegaflutninga milli landa með hóp bifreiðum gegn gjaldi, á öllum flutningsleiðum sem farnar eru um yfirráðasvæði Bandalagsins:
 - a) þar sem brottfararstaður og komustaður eru hvor í sínu aðildarríkinu, hvort sem farið er í gegnum eitt eða fleiri aðildarríki eða þriðju lönd,
 - b) þar sem brottfararstaður og komustaður eru í sama aðildarríki en farþegar eru sóttir eða þeim skilað í öðru aðildarríki eða í þriðja landi,
 - c) frá aðildarríki til þriðja lands og öfugt, hvort sem farið er í gegnum eitt eða fleiri aðildarríki eða þriðju lönd,
 - d) milli þriðju landa þar sem farið er um yfirráðasvæði eins eða fleiri aðildarríkja,

og akstur án farþega í tengslum við flutninga samkvæmt þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í reglugerð (EB) nr. 1073/2009.

Ef um er að ræða flutningastarfsemi frá aðildarríki til þriðja lands og öfugt gildir reglugerð (EB) nr. 1073/2009 á þeim hluta leiðarinnar sem farinn er í gegnum yfirráðasvæði aðildarríkja. Hún gildir ekki um þann hluta ferðarinnar innan yfirráðasvæðis aðildarríkisins þar sem farþegar eru sóttir eða þeim skilað svo framarlega sem ekki hafi verið lokið við nauðsynlega samninga milli Bandalagsins og hlutaðeigandi þriðja lands.

4. Leyfið er bundið við leyfishafa og er ekki framseljanlegt.
5. Lögbært yfirvald í aðildarríkinu, þar sem leyfið er gefið út, getur afturkallað það, einkum ef flutningafyrirtækið:
 - a) uppfyllir ekki lengur þau skilyrði sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 3. gr., reglugerðar (EB) nr. 1073/2009,
 - b) hefur veitt rangar upplýsingar að því er varðar gögn sem krafist er vegna útgáfu eða endurnýjunar leyfisins,
 - c) hefur framið alvarlegt brot eða alvarleg brot á lögum Bandalagsins um flutninga á vegum í einhverju aðildarríki, einkum með tilliti til reglna um ökutæki, aksturstíma og hvíldartíma ökumanna og veitingu, án heimildar, samhliða eða tímabundinnar þjónustu sem um getur í fimmtu undirgrein 1. mgr. 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 1073/2009. Lögbær yfirvöld í staðfestuáðildarríki hins brotlega flutningafyrirtækis, geta m.a. afturkallað Bandalagsleyfi eða afturkallað tímabundið eða varanlega sum eða öll staðfest, rétt endurrit Bandalagsleyfisins.

Slík viðurlög skulu ákveðin í samræmi við það hversu alvarlegt brot handhafa Bandalagsleyfis telst og hve mörg staðfest, rétt endurrit hann hefur undir höndum vegna millilandaflutninga sinna.

6. Frumrit leyfisins skal geymt hjá flutningafyrirtækinu. Staðfest, rétt endurrit leyfisins skal vera um borð í ökutækinu sem er notað til millilandaflutninganna.
7. Framvísa verður leyfinu að beiðni viðurkennds eftirlitsmanns.
8. Handhafinn verður að fara að gildandi lögum og stjórnsýslufyrirmælum á yfirráðasvæði hvers aðildarríkis, einkum þeim er varða flutninga og umferð.
9. „Reglubundnir flutningar“: flutningar á farþegum milli tiltekinnna staða með tilteknu millibili á ákveðnum leiðum þar sem farþegar eru sóttir og þeim skilað á fyrirfram ákveðnum viðkomustöðum og sem eru opnir öllum, sbr. þó, eftir því sem við á, hvort nauðsynlegt geti verið að panta far.

Flutningar teljast áfram til reglubundinna flutninga þótt breytingar séu gerðar á rekstrarskilyrðum þeirra.

Veita þarf leyfi fyrir reglubundnum flutningum.

„Sérstakar áætlunarferðir“: reglubundnir flutningar, óháð skipuleggjanda, þar sem séð er fyrir flutningi á tilteknum hópum farþega, en aðrir farþegar eru útilokaðir, með tilteknu millibili á ákveðnum leiðum þar sem farþegar eru sóttir eða þeim skilað á fyrirfram ákveðnum viðkomustöðum.

Til sérstakra áætlunarferða teljast:

- a) flutningar á starfsmönnum til og frá vinnustað,
- b) flutningur á nemendum til og frá skóla.

Sérstakar áætlunarferðir teljast áfram til reglubundinna flutninga jafnvel þótt þær kunni að vera lagaðar að mismunandi þörfum notenda.

Ekki þarf að sækja um leyfi fyrir sérstökum áætlunarferðum ef skipuleggjandi og flutningafyrirtæki hafa gert með sér samning um þá.

Skipulagning samhliða eða tímabundinnar þjónustu sem er ætlað að þjóna sömu farþegahópum og reglubundnir flutningar sem fyrir eru, skal vera leyfisbundin.

„Óreglubundnir flutningar“: flutningar sem falla ekki undir skilgreininguna á reglubundnum flutningum, þ.m.t. sérstakar áætlunarferðir, og sem einkennast öðru fremur af því að fluttir eru hópar sem eru settir saman að frumkvæði viðskiptavinar eða flutningafyrirtækisins sjálfs. Skipulagning samhliða eða tímabundinna flutninga, sem eru sambærilegir við reglubundna flutninga, sem fyrir eru, og þjóna sömu farþegahópum, skal háð leyfi í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í III. kafla reglugerðar (EB) nr. 1073/2009. Þessir flutningar teljast áfram til óreglubundinna flutninga jafnvel þótt þeir séu stundaðir með ákveðnu millibili.

Ekki þarf leyfi til að stunda óreglubundna flutninga.

III. VIÐAUKI

SAMSVÖRUNARTAFLA

Reglugerð (EBE) nr. 684/92	Reglugerð (EB) nr. 12/98	Þessi reglugerð
1. gr.		1. gr.
Liður 1.1 í 2. gr.	1. mgr. 2. gr.	2. mgr. 2. gr. og 1. mgr. 5. gr.
Liður 1.2 í 2. gr.	2. mgr. 2. gr.	3. mgr. 2. gr. og 2. mgr. 5. gr.
Liður 1.3 í 2. gr.		Fimmta undirgrein 1. mgr. 5. gr.
Liður 3.1 í 2. gr.	3. mgr. 2. gr.	4. mgr. 2. gr., 3. mgr. 5. gr.
Liður 3.3 í 2. gr.		3. mgr. 5. gr.
Liður 3.4 í 2. gr.		3. mgr. 5. gr.
4. liður 2. gr.		5. mgr. 2. gr., 5. mgr. 5. gr.
3. gr.		3. gr.
3. gr. a		4. gr.
4. gr.		5. gr.
5. gr.		6. gr.
6. gr.		7. gr.
7. gr.		8. gr.
8. gr.		9. gr.
9. gr.		10. gr.
10. gr.		11. gr.
11. gr.		12. gr.
12. gr.		13. gr.
13. gr.		5. mgr. 5. gr.
	1. gr.	14. gr.
	4. mgr. 2. gr.	
	3. gr.	15. gr.
	4. gr.	16. gr.
	5. gr.	3. mgr. 4. gr.
	6. gr.	17. gr.
	7. gr.	3. mgr. 28. gr.
	8. gr.	26. gr.
	9. gr.	
14. gr.		18. gr.
15. gr.		19. gr.
	1. mgr. 11. gr.	20. gr.
1. mgr. 16. gr.		1. mgr. 21. gr.
2. mgr. 16. gr.		2. mgr. 21. gr.
3. mgr. 16. gr.		1. mgr. 22. gr.
4. mgr. 16. gr.		1. mgr. 23. gr.
5. mgr. 16. gr.		2. mgr. 22. gr.
	2. mgr. 11. gr.	2. mgr. 23. gr.
	3. mgr. 11. gr.	2. mgr. 23. gr.
	4. mgr. 11. gr.	
	12. gr.	5. mgr. 22. gr., 23. gr.

Reglugerð (EBE) nr. 684/92	Reglugerð (EB) nr. 12/98	Þessi reglugerð
	13. gr.	
16. gr. a	10. gr.	26. gr.
17. gr.		
18. gr.		25. gr.
19. gr.	14. gr.	27. gr.
20. gr.		
21. gr.		30. gr.
22. gr.	15. gr.	31. gr.
Viðauki		II. viðauki